

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The Monastery Rules: Buddhist Monastic Organization in Pre-modern Tibet

Jansen, B.K.

Citation

Jansen, B. K. (2015, February 24). *The Monastery Rules: Buddhist Monastic Organization in Pre-modern Tibet*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/32040>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/32040>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/32040> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Jansen, Berthe

Title: The monastery rules : buddhist monastic organization in pre-modern Tibet

Issue Date: 2015-02-24

ACKNOWLEDGEMENTS, CURRICULUM VITAE, AND SUMMARY (IN DUTCH)

Acknowledgements

I realize I am fortunate, not just to still be alive, but also to have met so many people who have been valuable to both my research and my private life – the two are becoming more and more intertwined. Being part of the research project Buddhism and Social Justice has made me realize that to be in the same office with scholars working on different Buddhist traditions is a pain-free way of getting different perspectives on this elusive thing we call Buddhism. For this I am grateful to the NWO for financing the project and much thanks and appreciation goes out to my fellow-project members, Vincent Breugem, Thomas Kim, and Vincent Tournier. Our former project-assistant Roxanne van Beek also deserves mention for her support regarding all things administrative. The Leiden Institute for Area Studies (LIAS) where this project was housed, along with its thriving PhD community, has been, and still is, a very supportive research environment and thanks goes out to all who make it so.

Another project that I was involved in, albeit in a less prominent manner, is ‘Social Histories of Tibetan Societies’, which is jointly funded by the ANR and the DFG. I was invited to give papers at this project’s conferences, during which the feedback, input, and friendships have been invaluable. For that I thank the core-members and the ‘passers-by’ (such as myself): Jeannine Bischoff, Patrick Booz, John Bray, Christoph Cüppers, Astrid Hovden, Fabienne Jagou, Kalsang Norbu Gurung, Saul Mullard, Fernanda Pirie, Charles Ramble, Peter Schwieger, Alice Travers, Maria Turek, and Liu Yuxuan.

Conferences, it appears, are ideal places to meet those who not only do fascinating research, but also are willing to discuss and share their findings, references, and copies of obscure articles. For this I am thankful to numerous people, some of whom are: Chris Bell, Jane Caple, Marc-Henri Deroche, Mathias Fermer, Ann Heirman, Christian Lammerts, Dan Martin, Jann Ronis, Brenton Sullivan, Tashi Tsering, Markus Viehbeck, and Dorji Wangchuk. I also thank dGe bshes Ngag dbang bzod pa for getting me a rare publication from Sera je monastery.

During my fieldwork in India the following people were always there to lend a hand, share food and tea, and simply be wonderful company, come rain or shine (mostly rain, as the monsoon was in full swing): Gazellah Abdullah, Mona Bruchmann, Ani Dawa Dolma, and Karma Sichoe. The staff of the Library of Tibetan Works and Archives (LTWA) in Dharamsala has also been very helpful. I am especially grateful to my fiancé Jonathan Samuels (Sherab Gyatso), who has made valuable suggestions and corrections, and whose support, in all matters, I could not do without.

Last of all, I am deeply indebted to my monk-informants, who have shared their knowledge, stories, books, and buttertea so generously. Without the monastic community, the Buddhist Teachings would not only die, but this dissertation would also never have been born. This study is therefore dedicated to the Sangha – of the present, the past, and the future. May it live forever more.

Curriculum Vitae

Berthe Jansen is geboren in 1980 te Amsterdam. In 1998 behaalde zij haar diploma aan het Barlaeus Gymnasium. In hetzelfde jaar vertrok zij naar Dharamsala, India, waar zij begon met het bestuderen van het Tibetaans boeddhisme. In 2000 vertrok zij opnieuw naar India om de Tibetaanse taal, literatuur en religie te leren, met Tibetaans tolk worden als doel. Tussen 2003 en 2005 volgde zij een opleiding tot tolk van het boeddhistische Tibetaans aan de Lotsawa Rinchen Zangpo Translator Program te Dharamsala. Na terugkeer naar Nederland, deed zij tussen 2005 en 2008 de BA studie 'Languages and Cultures in India and Tibet' aan de Universiteit Leiden, terwijl zij in deeltijd als tolk werkte voor het Maitreya Instituut (FPMT). In 2008 vertrok zij naar Oxford University om in 2010 de Mphil graad in 'Tibetan and Himalayan Studies' cum laude te behalen. In 2010 kreeg zij een aanstelling als PhD kandidaat binnen Professor Jonathan Silks VICI-project 'Buddhism and Social Justice', gesubsidieerd door het NWO, wederom aan de Universiteit Leiden (LIAS). Tussen 2010 en 2014 publiceerde Jansen zes artikelen en bleef zij werkzaam als free-lance tolk voor o.a. boeddhistische leraren (onder wie Z.H. de Dalai Lama), advocaten en documentaires. Het proefschrift met de titel *The Monastery Rules: Buddhist Monastic Organization in Pre-modern Tibet* werd in november, 2014 ingeleverd. Op het moment is Berthe Jansen werkzaam als post-doc binnen hetzelfde project.

Samenvatting

Deze studie, genaamd *The Monastery Rules: Buddhist Monastic Organization in Pre-modern Tibet*, bespreekt de positie van boeddhistische kloosters in de Tibetaanse samenleving in de periode voor 1950. Het kijkt naar de mate waarin die positie zich had gevormd volgens monastieke ideologie. Het uitgangspunt in dit onderzoek is de grote invloed van het monastieke Boeddhisme op de samenleving, de economie en het recht en ook op een groot aantal aspecten van de Tibetaanse cultuur en (populaire) religie. Terwijl voor het christendom de kloosterorde slechts van bijrol speelt, is de kloostergemeenschap van primair belang voor het boeddhisme. Zowel de boeddhistische doctrine als de praktijk getuigen van het belang van de kloosters en de Sangha, in het algemeen. Dit resulteert in het feit dat de monastieke instellingen niet alleen een belangrijke religieuze drijfveer vormden maar ook dat zij organisaties waren die zich met meer dan alleen het geloof bezighielden. Dit is niet verbazingwekkend, te meer omdat in alle landen waar het boeddhisme de voornaamste religie was (en is), kloosters belangrijke spelers in de politiek, economische, culturele en sociale arena werden.

Dit onderzoek kijkt naar de impact van boeddhistische monastieke instellingen op de premoderne Tibetaanse samenleving door het beleid van de kloosters te onderzoeken dat betrekking had op de organisatie, economie, rechtvaardigheid en de omgang met de leken. De primaire bronnen die van dit soort beleid getuigen zijn de klooster-richtlijnen (*bca' yig*). De vroegste werken komen uit de twaalfde eeuw, hoewel het grootste deel van de bronnen uit de zeventiende en achttiende eeuw stamt. Deze literatuur is niet eerder in enig detail bestudeerd en dusdoende bevat deze studie een uitgebreid onderzoek naar dit genre, een vergelijking met soortgelijke teksten uit andere boeddhistische landen, de verbanden tussen de Vinaya (vaak vertaald als 'de boeddhistische monastieke wet') en dit genre, en de sociaal-historische waarde van deze teksten.

De informatie verkregen door middel van onderzoek naar deze teksten is verder verrijkt met belangrijke feiten en ervaringen, gebaseerd op meer dan twintig interviews met monniken in India en Tibet. Velen van hen waren betrokken bij hun

kloosters in formele functies, terwijl sommigen konden vertellen over hun leven in het Tibet van voor 1950. Met behulp van methodes uit de disciplines geschiedenis, filologie, en antropologie toont deze studie aan dat het klooster als instituut een belangrijke invloed had op de Tibetaanse maatschappij en dat het wars was van verandering. De voornaamste reden voor het aanhangen van de status quo was de plicht die de monniken hadden, namelijk het zorgdragen voor het voortbestaan van de Boeddha's Leer. Om dit te bewerkstelligen moesten de kloosterlingen zich goed gedragen, ook om het respect van de lekgemeenschap te behouden. Dit betekende dat monniken, en dus ook kloosters, hun positie continu moesten aanpassen aan de omstandigheden en dat ze de manier waarop ze met zichzelf en anderen omgingen moesten bijstellen. De klooster-richtlijnen getuigen van deze aanpassingen, omdat deze teksten regels bevatten die voornamelijk gericht zijn op het teweegbrengen van verandering opdat de kloosters te behoeden van de ondergang. Aan de hand hiervan toon ik aan dat, in tegenstelling tot wat vaak gedacht wordt, de aanzienlijke invloed van de kloosters op de samenleving in stand werd gehouden niet slechts omwille van bestaande machtsverhoudingen maar ook doordat men er bepaalde diepgewortelde boeddhistische opvattingen op nahield.